

## **KÚRIA**

*Knk.IV.37.721/2015/2.szám*

*A Kúria a Dr. Czeglédy Ügyvédi Iroda által képviselt szervezőnek, a Nemzeti Választási Bizottság ellen, aláírásgyűjtő ív mintapéldánya hitelesítése kapcsán meghozott 123/2015. számú határozatának felülvizsgálata tárgyában, nemperes eljárásban, meghozta az alábbi*

### **v é g z é s t :**

*A Kúria a Nemzeti Választási Bizottság 123/2015. számú határozatát helybenhagyja.*

*Kötelezi a szervezőt, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 10.000 (tízezer) forint eljárási illetéket.*

*A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.*

### **I n d o k o l á s**

#### **I.**

[1] *A Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) 123/2015. számú határozatában megtagadta a szervező – az NVB Magyar Szocialista Párt által delegált tagja, dr. L. A. kézbesítésével – 2015. június 30-án, 16 óra 15 perckor benyújtott aláírásgyűjtő ív hitelesítését, amelyen a következő kérdés szerepelt:*

*„Egyetért-e Ön azzal, hogy az Országgyűlés semmisítse meg a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló 2014. évi CII. törvényt?”*

[2] *Az NVB döntése előzményeként utalt a Kúria 2015. június 30-án meghozott Kfv.IV.37.435/2015/4. számú végzésére, a párhuzamossági moratórium megszűnését követő körülményekre, valamint a Nemzeti Választási Iroda (a továbbiakban: NVI) elnökének 2015. július 5-én kelt, 27/2015. Nsz. számú határozatában foglaltakra.*

[3] *Az NVB a népszavazás kezdeményezéséről az európai polgári kezdeményezésről, valamint a népszavazási eljárásról szóló*

2013. évi CCXXXVIII. törvény (továbbiakban: Nsztv.) 8. § (1) bekezdés b) pontja alapján részletesen vizsgálta a kezdeményezés benyújtásának körülményeit. Ennek nyomán, és az Alkotmánybíróság 18/2008. (III. 12) AB határozata alapján arra a következtetésre jutott, hogy a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 2. § (1) bekezdésébe és 14. § (1) bekezdésébe ütközik az, ha a szervező magánszemély kezdeményezését az NVB megbízott tagja, tisztségéhez kapcsolódó többletjogosítványai kihasználásával nyújtotta be az NVI-hez. Ezért megállapította, hogy a párhuzamossági moratórium megszűnését követően elsőként W. Z. magánszemély szervező kezdeményezését érkeztette az NVI.

- [4] Az NVB ebből következőleg nem a szervező kérdésének hitelesíthetősége, hanem a tárgykör azonossága kérdésében foglalt állást. Megállapította, hogy a szervező és W. Z. magánszemély által hitelesíteni kért kérdések mindegyike a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló 2014. évi CII. törvény módosítására, illetve hatályon kívül helyezésére irányul. Az NVB szerint a két kérdés azonos tárgybelisége fennállt.
- [5] A szervező felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához, amelyben az NVB határozatának megváltoztatását és kérdésének hitelesítését kérte.
- [6] Figyelemmel az Nsztv., a Ve., valamint a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) és azon belül annak XX. fejezetében foglalt rendelkezéseire – eltérő okfejtéssel, de lényegileg az NVB határozatában foglaltakkal egyezően – megállapította, hogy a Kúria jogorvoslati eljárásban meghozott határozata a Pp. 219. § (1) bekezdés d) pontja, (5) bekezdése, illetve a 228. § (1) bekezdése alapján az NVI részére történt kézbesítéssel közöltnek tekintendő. A joghatályos közléssel az Nsztv. 8. § (1) bekezdés b) pontja szerinti párhuzamossági moratórium megszűnt, a kúriai határozat NVI általi nyilvánosságra hozatalával pedig az arra jogosultak előtt elhárult az akadály a tárgykörben újabb népszavazási kezdeményezés benyújtása elől.
- [7] A népszavazási kezdeményezés ismételt benyújtása joghatályos időpontjának meghatározásával kapcsolatosan a szervező az Nsztv. 6. § (2) bekezdésében foglaltak megsértésére hivatkozott, mivel az NVB az NVI-nél történő érkeztetés helyett a kezdeményezők székházba történő belépését tekintette irányadónak. Ebben a körben olyan adatokra támaszkodott, amelyeket a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény 32. § (3) bekezdés b) pontja értelmében huszonnégy óra elteltével meg kellett volna semmisíteni.
- [8] A szervező továbbá hivatkozott arra is, hogy az NVB határozatában vizsgált kérdés megfelelt az Nsztv. 9. § (1)

bekezdése szerinti egyértelműségi kritériumoknak, mert azonos fordulatot tartalmaz, mint a 2004. december 5-én megtartott országos népszavazások egyik kérdése és megfelel az Alkotmánybíróság 122/2008. (X. 8.) AB határozatában foglaltaknak is.

## II.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem megalapozott.

[1] A Kúria az Nsztv. 30. § (1) bekezdésében - figyelemmel az Nsztv. 11. §-ára is - megfogalmazott hatáskörében eljárva, nemperes eljárásban, az Alaptörvény védelme érdekében, elsődlegesen a felülvizsgálati kérelemben foglaltak alapján vizsgálja felül az NVB határozatát.

A Kúria eddigi gyakorlata szerint azonban a népszavazási ügyek sajátosságaira tekintettel a felülvizsgálati kérelemhez kötöttség a Ve. 228. § (2) bekezdése alapján nem akadályozza annak, hogy a Kúria a jogorvoslati kérelemben foglaltakon túlmenően is vizsgálja az NVB határozatának törvényességét (lásd: Knk.IV.37.300/2012/4.; Knk.IV.37.361/2015/3.; Knk.IV. 37.340/2015/3.).

[2] Tekintettel arra, hogy az NVB a benyújtott népszavazási kezdeményezést nem érdemi vizsgálat alapján bírálta el, hanem eljárási okból tagadta meg a kérdés hitelesítését, a Kúriának is elsőként az Nsztv. népszavazásra javasolt kérdés benyújtására vonatkozó szabályainak betartását kellett vizsgálnia.

Jelen ügyben - részben a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra is figyelemmel - teljes körűen kellett vizsgálni, hogy az egymással versengő szervezők közül ki nyújtotta be elsőként joghatályosan kezdeményezését.

Az NVB határozatának felülvizsgálata során a Kúriának ezért állást kellett foglalnia azokban az eljárási jogkérdésekben is, amelyeket a határozat nem érintett, azonban megválaszolásuk nélkül a szervező felülvizsgálati kérelmében kifogásolt döntés törvényessége nem dönthető el.

[3] A Kúria határozata meghozatalánál mindezek alapján a következőket vette figyelembe:

Az NVB határozatában megállapított és a szervező által felülvizsgálati kérelmében nem vitatott tényállás alapján a szervező magánszemély kérelmét dr. L. A., az NVB megbízott tagja juttatta el az NVI-hez.

Az Nsztv. 6. § (1) bekezdése értelmében „[a] kérdést személyesen vagy postai úton lehet benyújtani”. Az Nsztv. nem tartalmaz szabályt arra nézve, hogy egyéb módon, akár képviselő meghatalmazása révén is eljuttatható lenne a kezdeményezés az

NVI-hez.

Ebben a tekintetben a Ve. 223. § (1) bekezdése sem ad kiegészítő szabályt. Utalásszerűen, a Ve. jogorvoslati fejezete a 223. § (1) bekezdésében ugyan kitér a kérelem benyújtójának jogi képviselőjére, az azonban a jelen ügygel nem hozható összefüggésbe. A Kúria megállapította ezért, hogy az Nsztv. 6. § (1) bekezdésében foglaltakat a kijelentő módon történt megfogalmazásából következően kógens rendelkezésnek kell tekinteni. Ezért a Kúria szükségtelennek ítélte a Pp., mint eljárási háttér-jogszabály képviseletre vonatkozó szabályai alkalmazhatóságának vizsgálatát.

[4] Az Nsztv. 6. § (1) bekezdésében foglalt kötelező előíráson túlmenően a Ve. 2. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási alapelvek a népszavazási eljárásban is kizárják, hogy a döntések meghozatalában szavazati joggal rendelkező NVB tagok olyan eljárási cselekményekben vegyenek részt – például mások népszavazási kezdeményezésének kézbesítésében közreműködjenek –, amelyek törvényességének elbírálásában is döntés-alakító szerepük van.

[5] Az NVB-nek ebből következőleg és mindenekelőtt azt kellett volna vizsgálnia, hogy a szervező személyesen nyújtott-e be olyan kezdeményezést, amelynek hitelesítéséről döntenie kell. Csak ennek megállapítása esetén lehetséges és szükséges arról határozni, hogy a benyújtott kezdeményezés megfelel-e az Alaptörvény és az Nsztv. egyéb előírásainak.

Az NVB által rögzített és a szervező által nem vitatott ténybeli körülmények szerint a kezdeményezést nem a magánszemély szervező, hanem dr. L. A., az NVB megbízott tagja juttatta el az NVI részére. A Kúria a kifejtett indokok alapján úgy ítélte meg, hogy a szervező magánszemély a „képviseletében” eljáró dr. L. A. révén nem juttathatott el az NVI részére olyan kezdeményezést, amelyet az NVB-nek a kérdés hitelesíthetősége szempontjából vizsgálnia kellett volna.

[6] A Kúria ezért az Nsztv. 30. § (1) bekezdése alapján az NVB határozatát – indokolásának fentiek szerinti megváltoztatása mellett – helybenhagyta.

Az illetékviseléséről a Kúria az illetékekről szóló – módosított – 1990. évi XCIII. törvény 43. § (7) bekezdésének megfelelő alkalmazásával határozott.

A Kúria határozatáról az Nsztv. 30. § (4) bekezdése alapján a Magyar Közlönyben közleményt tesz közzé.

A jogorvoslatot az Nsztv. 30.§ (1) bekezdése zárta ki.

**Budapest, 2015. október 20.**

*Knk.IV.37.721/2015/2.szám*

***Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Hörcherné dr. Marosi  
Ildikó sk. előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt sk. bíró***

*A kiadmány hitelélül:*

*tisztviselő*